

NOTICIES DE SUCIETAT

La coneguda família del marquès de les Flaones, ha vist al·legrada la seva llar amb la incorporació d'un nou membre de la seva escollida família canina. Es dirà Kakapis III i és un magnífic cadell de color groc merdós. Per a celebrar l'aconteixement i anunciar-lo a les amistats, han donat una volta pel carrer de la seva residència obsequiant generosament a tot el veïnatge amb un flairós regitzell d'ensaimades que han anat dipositant davant les portes, i regalims de moscatell calent que han escanciat generosament per les cantonades. Enhorabona!

000/007

Experts estudiosos dels «grafitti», han constatat amb la sorpresa consegüent, que va apareixent una misteriosa pàtina damunt les pintades que il·lustren les parets de la nostra vila. Els que els té desconcertats és no saber si es deguda a l'antiguitat de les mateixes o al fum de l'abocador d'escombraries. Es continuen les investigacions.

000/007

Ha estat obsequiada amb el magnífic trofeu d'Or i Nal, la coneguda família de ca'n Brossa, per la seva constància en deixar les escombraries a mercé dels animalets de Déu, durant tots els diumenges de l'any que, com es sap, no funcionen els serveis de neteja. Cal lamentar la presència de uns incontrolats (n'hi ha qui assegura haber descobert entre ells a veïns dels homenetjats) que, en esclafar una tomata podrida a la cara del Sr. Brossa, va deslluir la simpàtica festa. Per molts anys!

000/7'5

PRONÒSTICS ELECTORTALS

A que no sabeu qui guanyarà les properes eleccions?

Doncs molt senzill. Només falta pensar-hi una miqueta. Fixeu-vos: En Fraga dirà que no es vagi a votar; En Jordi Pujol i En Roca diran que es voti a qui es vulgui.

Elemental, no?

000/7'5

ENS LA TANACARAN I EN TINDRAN LA CULPA ELS AMERICANS

Últimament es parla que volen tancar les Emissores Municipals i no se'n sap massa la raó. L'ESCARDALENC, després d'haver-se espremut el cervell a base de bé, ha arribat a la següent conclusió:

Resulta que si tireu una línia imaginària des de l'Estartit i la passeu per l'Escala, seguint seguint arribaríeu fins a Rússia. Què vol dir això? Doncs molt senzill: A dalt de l'Estartit s'hi troba ràdio Liberty i els dissabtes al vespre des d'aquesta emissora passen el Sant Rosari per als russos, resulta que a la mateixa hora, des de Ràdio l'Escala fan el programa d'en Tit, en Tet i en Tarare; com que les ones de les dues emissores s'interfereixen resulta que entre «ora pro nobis» i «ora pro nobis» se senten les «parides» d'en Tit, en Tet i companyia, donant com a resultat que no poden sentir bé ni una cosa ni l'altre.

Per tot això, els americans han demanat a la Generalitat que clausuri l'Emissora de l'Escala i els de la Generalitat, perquè no es veïés massa la veritable raó, han decidit de tancar-les totes. I això no pot ser. Nosaltres, des d'aquí protestem enèrgicament. Que se sàpiga.

CARTA A L'ESCARDALENC

Benvolguts senyors de tan digna publicació:

Seguint el vostre consell de fer una sol·licitud a Hisenda per tal de saber la identitat dels signants de tan excel·lents articles, m'he trobat amb un petit problema que us exposo tot seguit: Resulta que vaig fer una carta a l'esmentat ministeri, adjuntant-hi els Números d'Identificació Fiscal per saber (innocent curiositat, la meua) qui eren els autors dels escrits, esperant que se'm contestaria ràpidament. Resulta que ja feia 15 dies que havia escrit i encara no havia obtingut resposta: jo si que telefono a la delegació del ministeri a Girona per a saber què havia passat amb la meua resposta i em trobo (Oh sorpresa) amb una veu delicada, dolça i educada que em diu que la resposta ja ha estat enviada fa més de 12 dies. Aleshores jo en vaig posar a pensar i després d'una llarga reflexió vaig arribar a la conclusió que no era culpa d'Hisenda sinó de Correus que han agafat el lleig costum de tenir-nos les cartes retingudes un mes, o més, per fer-nos agafar xaliveres (No trobeu que ja són prou grans, els de Correus, per jugar a aquestes coses?)

No us vull pas molestar més perquè veig que la faig massa llarga (la carta) i necessiteu espai per altres coses; només us volia demanar si seria possible buscar una altra solució per identificar els autors de tan (ho repeteixo) excel·lent publicació.

Res més. Molt agraït.

Un escardalenc tafaner.

P.D.

Perdoneu que no hagi signat amb el meu nom veritable, però és que en aquest poble tots som molt xafarders i no m'agradaria que quan passés pel carrer m'assenyalessin amb el dit.

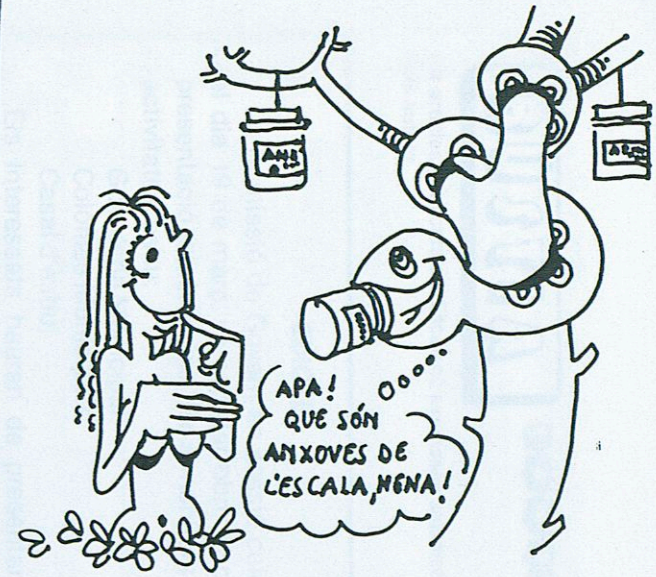
Moltes gràcies.

Benvolgut Escardalenc Tafaner

Comprend molt bé el teu interès per saber qui fa els articles. Jo, personalment, també m'agradaria de saber qui ets tu, no pas per xafardia, no, sinó per simple i sana curiositat. De totes maneres, com que m'has caigut molt simpàtic et diré qui signa amb el NIF 000 / 1000 i 1, els altres companys no sé què voldran fer, però jo ja t'ho he dit: El qui signa amb el 000 / 1000 i 1 sóc jo.

No es mereixen.

Jo

SOM LA PERA

Què diríeu vosaltres si Eva, la companya d'Adam, mentre eren al Paradís i instigada per la serp maligna, hagués ofert, en lloc d'una poma, un pot d'anxoves de l'Escala al seu marit i li hagués dit: «tastales, noi!». Oi que ho hauríeu trobat estrany? I tant que sí. Doncs imagineu-vos si és gros que aquí a l'Escala, durant la visita d'uns agents turístics italians, els ofereixin pomes en lloc d'anxoves. Si fóssim a Sant Pere Pescador, encara s'entendria, però aquí, no, de cap manera. És que si a Adam i Eva els van treure del Paradís per la qüestió de la poma, a nosaltres ens poden treure del Mercat Comú per la mateixa raó.

Ja ho dèiem al començament: «els escalencs...»

Nosaltres, perquè quedi constància del fet i passi a la posteritat com a exemple de les coses que no s'han de fer, hem encarregat un poema commemoratiu que transcrivim tot seguit.

ODA A LA POMA

Oh dolces pomes, del meu hort collides.
Pomes vulgars i verdes, però eixerides.
Causa heu estat de càstig i de guerra;
ara sereu, però, motiu de germanor
amb hostes vinguts d'italiana terra.

Mancats d'anxoves nostres, exquisides.
Mancats de pa amb tomata, amb sal i oli.
Mancats d'un bon vinet de la comarca.
Acompanyades d'un got d'aigua i suc de fruita,
sucedani sereu d'un bon tiberi;
però no deixareu mai de ser un trist psicolabis.

Golden & Reineta

